

[Finansministeren.]

reserve til imødegåelse af merudgifterne ved regulering, til vi kender januarpristallet. Statens forventede årlige merudgift ved en reguleringsportion skønnes at være 175-200 mill. kr.

De bestræbelser, der udfoldes for at nå frem til en realistisk vurdering af statens udgifter, blev jo intensiveret allerede i fjor. Det er for tidligt at fælde nogen endelig dom over resultaterne af dette arbejde. Det ser imidlertid nu ud til, at vore skøn vedrørende drifts- og anlægsudgifterne som nævnt under åbningsdebatten har været 150-200 mill. kr. for lave. De overskridelser, der er tale om, vedrører imidlertid nogle få udgiftsposter, hvor budgetteringsgrundlaget notorisk er svagt, nemlig dels de lovbundne udgifter ved kornordningen, sygehustilskuddet og de automatiske vejrefusioner, dels statsbanernes underskud. Hertil føjer sig dog også en forhøjelse af forsvarets driftsudgifter, idet finanslovtallet ikke inkluderer de forskellige tillæg til det militære driftsbudget, som er vedtaget efter 1961-62.

På denne baggrund mener jeg, at vi i år er nået endnu længere frem mod et realistisk budget. Princippet om, at også de lovbundne udgifter skal anslås så nøjagtigt som muligt, er ved at trænge igennem og vil efterhånden give bedre budgetskøn. Om nogle af de konkrete udgifter, der blev undervurderet i fjor, ved vi, at de i år er budgetteret på et bedre grundlag. Der er naturligvis andre svage punkter i statens budgetlægning, f. eks. invalidepensionsudgiften og lærerlønstilskuddet, der tidligere har beredt os ubehagelige overraskelser, men som i øvrigt i indeværende år tegner til at blive mindre end budgetteret. Vi tilstræber også på disse områder efterhånden at kunne få et bedre budgetteringsgrundlag.

De samlede statsudgifter — bortset fra genudlån af statslån optaget i udlandet — er på finanslovsforslaget opført med ca. 12 milliarder kr., hvoraf ca. 11.250 mill. kr. er drifts- og anlægsudgifter, resten kapitaludgifter, navnlig statens udlån på ca. 425 mill. kr. og afdrag på statsgælden, der andrager knap 300 mill. kr.

På finansloven for indeværende år beløber de samlede udgifter sig til godt 11 milliarder kr., hvoraf omkring 10.300 mill. kr. er drifts- og anlægsudgifter. Som nævnt

må man imidlertid nu regne med, at disse udgifter faktisk bliver 150-200 mill. kr. større end oprindelig budgetteret.

På statsregnskabet for 1962-63 androg statens udgifter ca. 9,8 milliarder kr., hvoraf 9,1 milliard var drifts- og anlægsudgifter.

Medens de samlede statsudgifter fra 1962-63 til i år således må ventes at gå op med omkring 1.350 mill. kr. — en stigning på over 13 pct. — vil forøgelsen fra indeværende til det kommende finansår udgøre ca. 800 mill. kr. — en stigning på ca. 7 pct.

Det er især to forhold, der ligger bag denne afsvækkelse af stigningen i statsudgifterne.

For det første må man til næste år regne med noget lavere udgifter på et par områder. Mest udpræget er dette for den automatiske refusion af kommunernes vejudgifter, og det skyldes den lov, vi gennemførte i fjor om begrænsning af de vejudgiftsbeløb, kommunerne kunne anmelde til refusion i 1964-65. Man må således regne med, at medens vejrefusionen i indeværende finansår blev ca. 50 mill. kr. større end i fjor, vil den til næste år gå ned med ca. 75 mill. kr. En anden af de store lovbundne udgifter har vist lignende, omend ikke helt så stærke udsving. Det drejer sig om udgifterne ved landbrugsordningerne, der i år ventes at blive ca. 40 mill. kr. større end i fjor, navnlig fordi der må regnes med ekstraordinært store tab ved afhændelse af de store kornlagre fra sidste års rekordhøst. Der skulle til næste år være udsigt til en nogenlunde tilsvarende nedgang i udgiften, men noget sikkert kan der ikke siges herom, før man kender næste års høstresultat. Det kan endelig nævnes, at afdragene på statsgælden til næste år vil blive ca. 40 mill. kr. mindre end i år og sidste år.

Den anden væsentlige faktor, der har virket afdæmpende på udviklingen i statsudgifterne, er, at der til næste år er budgetteret med en svagere stigning i niveaet for lønninger og sociale ydelser end opgangen fra i fjor til i år. Januarpristallet vil være afgørende for, om denne forudsætning holder stik. Udløser januarpristallet en regulering, vil lønstigninger m. v. ikke blive meget forskellige i de to perioder. Men selv hermed vil stigningstakten i statens udgifter være noget afdæmpet.